



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 22/2024-20

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej JUDr. Patrikom Ozimaničom, advokátom, Dúbravská cesta 2, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Bardejov, pracoviska Svidník, v konaniach vedených pod sp. zn. SK-5P/26/2021 a pod sp. zn. SK-2Em/1/2021 takto

### **r o z h o d o l :**

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

#### **Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci**

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 8. decembra 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. SK-5P/26/2021 a v konaní vedenom pod sp. zn. SK-2Em/1/2021. Navrhuje, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu v označených konaniach konať bez zbytočných prietahov a priznal jej primerané finančné zadost'učinenie 6 000 eur a náhradu trov konania.
2. Z odôvodnenia ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka je účastníčkou konania o návrhu na rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností, ktoré začalo 4. februára 2020 pôvodne na Okresnom súde Bratislava I a bolo vedené pod sp. zn. 2P/9/2020. Tento súd rozhodol o prenesení miestnej príslušnosti na Okresný súd Svidník.
3. Dňa 31. augusta 2020 vyjadril Okresný súd Svidník nesúhlas s prenesením príslušnosti v konaní o rozvode a spis bol zaslaný Krajskému súdu v Prešove s tým, že príslušným súdom má byť Okresný súd Bratislava IV.

4. Okresný súd Bratislava IV v konaní pod sp. zn. 25P/189/2020 predložil 11. mája 2021 vec Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky s návrhom na prikázanie veci Okresnému súdu Svidník.
5. Najvyšší súd uznesením sp. zn. 1Ndc/7/2021 z 30. júna 2021 rozhodol o prikázaní veci Okresnému súdu Svidník, ktorý ju viedol pod sp. zn. 5P/26/2021.
6. Dňa 19. novembra 2021 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie. V mesiacoch október, november, december 2021 a január 2022 sa sťažovateľka opakovane sťažovala predsedovi Okresného súdu Svidník na neodôvodnené prietahy a žiadala o ich odstránenie.
7. Okresný súd Svidník uznesením sp. zn. 5P/26/2021 zo 14. februára 2022 rozhodol o prerušení rozvodového konania do právoplatného skončenia konania vedeného pod sp. 4P/24/2020.
8. Uznesením sp. zn. 5P/26/2021 zo 7. augusta 2023 okresný súd rozhodol o pokračovaní v prerušenom konaní, keďže konanie vedené pod sp. zn. 4P/24/2020 bolo 28. júla 2023 právoplatne skončené.
9. Následne najvyšší súd uznesením sp. zn. 7Ndc/48/2023 z 31. októbra 2023 rozhodol o prikázaní veci Mestskému súdu Bratislava II, ktorý ju aktuálne vedie pod sp. zn. 37P/107/2023.
10. Sťažovateľka namieta, že konanie vedené pod sp. zn. 5P/26/2021 nemal Okresný súd Svidník prerušiť, pričom jeho konanie vzhľadom na skutkový stav veci považuje za neefektívne. Dôsledkom prerušenia konania boli podľa jej názoru nielen zbytočné prietahy, ale aj stav, keď účastníci, ale najmä maloleté dieťa nie sú o nič bližšie k právoplatnému meritórnemu rozhodnutiu vo veci, pretože medzičasom sa znova zmenili okolnosti, v dôsledku ktorých bude vo veci konať prakticky od počiatku nový súd. Ani prerušenie konania nemôže podľa nej ospravedlniť celkovú dĺžku konania.
11. Sťažovateľka poukazuje na to, že od podania návrhu na rozvod manželstva do momentu podania ústavnej sťažnosti uplynulo viac ako 46 mesiacov (takmer 4 roky). Od momentu prikázania veci Okresnému súdu Svidník najvyšším súdom uplynulo 29 mesiacov, teda viac ako 2 roky.
12. Vo vzťahu k zbytočným prietahom namietaným v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. SK-2Em/1/2021 sťažovateľka v ústavnej sťažnosti uvádza, že 4. októbra 2021 vyšší súdny úradník vyzval k dodržiavaniu styku otca s maloletým. Uznesením sp. zn. 2Em/1/2021 zo 6. decembra 2021 rozhodol vyšší súdny úradník o uložení poriadkovej pokuty sťažovateľke, proti ktorému sťažovateľka podala 21. decembra 2021 sťažnosť.
13. Okresný súd Svidník uznesením sp. zn. 2Em/1/2021 z 21. februára 2023 rozhodol o zamietnutí sťažnosti sťažovateľky z 21. decembra 2021.
14. Uznesením sp. zn. 2Em/1/2021 z 22. februára 2023 Okresný súd Svidník konanie zastavil.
15. Dňa 26. marca 2023 sťažovateľka podala odvolanie proti uzneseniu sp. zn. 2Em/1/2021-148 z 21. februára 2023 (o zamietnutí sťažnosti) a 27. marca 2023 odvolanie proti uzneseniu sp. zn. 2Em/1/2021 z 22. februára 2023 o zastavení konania.
16. Ústavný súd v informačnom centre okresného súdu zistil, že spisový materiál bol 22. novembra 2023 zaslaný Krajskému súdu v Prešove na rozhodnutie o odvolaniach sťažovateľky a je aktuálne vedený pod sp. zn. 24CoE/5/2023.

17. Sťažovateľka uvádza, že pokuta jej bola uložená rozhodnutím zo 6. decembra 2021. Podala proti nemu sťažnosť v zákonom stanovenej lehote 21. decembra 2021, avšak o jej sťažnosti bolo rozhodnuté až 21. februára 2023, teda po 14 mesiacoch od podania sťažnosti. Proti rozhodnutiu o zamietnutí jej sťažnosti, ako aj rozhodnutiu o zastavení konania podala odvolanie ešte v marci 2023. Ku dňu podania ústavnej sťažnosti o týchto odvolaniach nebolo rozhodnuté a konanie tak nebolo právoplatne ukončené, v dôsledku čoho je sťažovateľka v stave právnej neistoty aj v tejto parciálnej otázke týkajúcej sa výkonu rozhodnutia, resp. uloženia pokuty.

18. V súvislosti s namietaným konaním o výkon rozhodnutia sťažovateľka uvádza, že napriek tomu, že ide o pomerne právne jednoduchú vec, konajúci súd nebol schopný dosiaľ rozhodnúť vo veci, preto jeho postup nemožno hodnotiť ako efektívny a podľa názoru sťažovateľky ide o zbytočné prieťahy.

19. Sťažovateľka žiada o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia 6 000 eur, ktoré by mohlo *„aspoň čiastočne kompenzovať stres, neistotu a obavy, ktoré musí doposiaľ v súvislosti s nedôvodne dlhým a naďalej právoplatne neskončeným súdnym konaním prežívať nielen ona, ale aj jej syn...“*.

## II.

### Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

20. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu (napr. IV. ÚS 102/05, II. ÚS 387/06) sa ochrana základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie tohto základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade okresným súdom) ešte mohlo trvať. Ak v čase, keď ústavná sťažnosť bola doručená ústavnému súdu, už nemohlo dochádzať k namietanému porušovaniu označeného základného práva postupom označeného súdu, ústavný súd sťažnosť zásadne odmietne ako zjavne neopodstatnenú [§ 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)].

21. Ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že jednou zo základných pojmových náležitostí ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že ústavná sťažnosť zohráva významnú preventívnu funkciu ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo a jeho účinky stále trvajú, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (m. m. IV. ÚS 225/05, III. ÚS 317/05, II. ÚS 67/06).

22. V súvislosti s namietaným porušením označených práv sťažovateľky postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. SK-5P/26/2021 ústavný súd uvádza, že z ústavnej sťažnosti, ako aj jeho vlastných zistení vyplýva, že právna vec sťažovateľky bola uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 7Ndc/48/2023 z 31. októbra 2023 prikázaná Mestskému súdu Bratislava II, ktorý ju aktuálne vedie pod sp. zn. 37P/107/2023.

23. Ústavný súd konštatuje, že v čase doručenia ústavnej sťažnosti ústavnému súdu už nemohlo zo strany okresného súdu (ktorý sťažovateľka v petite ústavnej sťažnosti označila ako jediného

porušovateľa) dochádzať k porušovaniu označených práv sťažovateľky, keďže jej právna vec bola už mimo jeho dispozície. Ústavná sťažnosť v tejto časti nesmeruje proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu okresného súdu do označených práv sťažovateľky, preto ju ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol v tejto časti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

24. Vychádzajúc z postupu okresného súdu (pôvodne Okresného súdu Svidník) v konaní vedenom pod sp. zn. SK-2Em/1/2021 opísaného v ústavnej sťažnosti a zo zistení ústavného súdu, ústavný súd uvádza, že Okresný súd Svidník uznesením sp. zn. 2Em/1/2021 z 21. februára 2023 rozhodol o zamietnutí sťažnosti sťažovateľky z 21. decembra 2021 a uznesením sp. zn. 2Em/1/2021 z 22. februára 2023 o zastavení konania. Proti obom týmto uzneseniam sťažovateľka podala 26. a 27. marca 2023 odvolanie. Po vykonaní procesných úkonov súvisiacich s predložením veci na rozhodnutie odvolaciemu súdu okresný súd napokon 22. novembra 2023 zaslal spisový materiál Krajskému súdu v Prešove, ktorý vec aktuálne vedie pod sp. zn. 24CoE/5/2023.

25. Ústavný súd konštatuje, že zo strany okresného súdu (napriek tomu, že vec nie je právoplatne skončená) nemôže v čase doručenia ústavnej sťažnosti dochádzať k porušovaniu označeného základného práva sťažovateľky podľa ústavy a práva podľa dohovoru, keďže spisový materiál bol po vykonaní procesných úkonov súvisiacich s odvolaním predložený odvolaciemu súdu pred podaním ústavnej sťažnosti.

26. Ústavná sťažnosť sťažovateľky v posudzovanom prípade nesmeruje proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu okresného súdu do jej označených práv, preto ju ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol aj v tejto časti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

27. Na záver však ústavný súd dodáva, že toto rozhodnutie nepredstavuje prekážku rozsúdenej veci a v prípade, že neefektívna činnosť či nečinnosť súdu bude pokračovať, sťažovateľka sa môže opätovne obrátiť na ústavný súd s ústavnou sťažnosťou.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

**V Košiciach 24. januára 2024**

**Peter Molnár**  
**predseda senátu**